Pregaria.cat

Entrada

Caminada cap a l'interior

- De debò que vols fer una caminada cap a l'interior de tu mateix? .
- Sí, ho necessito; ja n'estic cansat de quasi tot, i especialment de mi.
- Anem-hi, doncs. El primer que et cal es deixar de reflexionar tant. Buida la ment d'hipòtesis, tesis, connexions, causes, relacions, abstraccions i teories. Millor dit, intenta buidar-la.
- I, com ho puc fer ?. Em sembla impossible.
- No directament, és clar. Comença si vols mirant els colors de les coses que t'envolten. On ets, a casa, al carrer, fora de ciutat, al metro, caminant?. Tot és important. El lloc és el de menys. Para, i mira els colors: Blau, blanc, groc....Que els teus ulls acariciïn cada color i s'hi quedin com si fossis una mica ell. Oi, que per uns moments sembla que t'has oblidat de tu ?
- Sí, una mica, però continuo sentint a dintre una mena de tensió difusa. Saps, desde fa temps. A vegades més forta i altres més suau, però m'acompanya normalment.
- Normal. Això li passa a tothom. Millor dit, a la majoria.
- I tu no creus, que viuré millor si em trec aquesta angoixa ?.
- Home, i tant!. Senzillament, viuries.
- Doncs, com fer-ho ?
-Alleugerint l'equipatge. Massa coses, totes a l'hora, totes fent pressió, com els coloms quan els hi tiren menjar. Vinga, buida la motxilla, fora els plànols, fora els diners, la cantimplora, la brúixola, el sopar d'aquesta nit, el dinar de demà, el sac... fora, fora. No podràs fer aquesta caminada amb tanta cosa.
- No creus que em faran falta i és molt imprudent anar tan nu?
-Sempre has anat amb la motxilla plena. Per què no fas la prova de fer la caminada d'una altra manera?. Si no ho experimentes, mai ho sabràs.
- Val, et faig cas, Tot a fora.... més endavant, si cal, ja ho vindré a buscar. I ara què?
- Jo no et puc acompanyar. Has d'entrar tu sol. Pensa que la primera etapa és ben fosca. Porta una llàntia a la mà, el teu cor. I prou. Ell et guiarà a la recerca d'una llum.
- Però, escolta, ja en veig de llums. Aquesta que dius és diferent? No creus que si es tracta de llums, potser les de fora són les millors?
- No ho sé. Si arribes a la llum interior, potser podràs fer la comparació. Si no marxes, no crec que puguis establir-la.
-Bé, d'acord. Marxo, sense bagatge, en la foscor, cap a dintre, guiat pel cor, la ment callada, en recerca de la llum possible, sol.

Jesús digué: Jo soc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida. (Joan 8, 12)